

פרוטוקול מס. 26/ג'

של ישיבת ועדת הכספים שהתקיימה ביום ב'
י' באב תשי"ד - 9 באוגוסט 1954, בשעה 10.30

ש.ה.

הנוכחים

חברי הוועדה:
 י. גורי - היו"ר
 ח. אריאב
 י. בדר
 ש. דיין
 א. הרצפלד
 ק. לוז
 ח. למדן
 י. פורדר
 א. ציזלינג
 מ. קלמר
 ח. רובין
 ז. שפר

מוזמנים:
 מר ספיר - המנהל הכללי של משרד האוצר
 ד"ר ארנון - הממונה על התקציבים
 ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים.

סדר היום

- א. חקון בחוק לתקון פקודת מס ההכנסה, תשי"ד - 1954;
 ב. סקירת מנהל משרד האוצר על תקציב הפיתוח;
 ג. שמוש בעודפים שנותרו בתקציב משרד החנוך והתובות.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

א. ציזלינג:
 בשעת הדיון על התקציב השוטף של הכנסת, עוררתי שאלה וביקשתי את ברורה לפי אישור התקציב: עבודת הסדרנים בתל-אביב. הוועדה קבלה את הסברה שהעניין טעון ברור, ועל פי בקשת מזכיר הכנסת הסכמתי לא לחמץ את סיוח הברור לפני ההצבעה על תקציב הכנסת. סוכם שהברור יחקיים בוועדת משנה שלו ועדת הכנסת, בהשתתפותי. מאז עברו ארבעה חדשים והברור לא התקיים, אף על פי שחזרתי והזכרתי זאת למזכיר הכנסת.

היו"ר י. גורי: אני מוכן לפנות בעניין זה.

א. חקון בחוק לתקון פקודת מס ההכנסה, תשי"ד - 1954

ד"ר קיטרון:
 עלי להודיע שעשינו שגיאה בסעיף 16 של החוק. בדברי ההסבר נאמר לגבי סעיף זה, שהשווה הסיכוי הניתן לרווקים ולבעלי משפחות לפני כן קבלו הרווקים זכוי של 25% ואילו בעלי המשפחות קבלו זכוי של 40%. בינתיים הפחתנו רק את הזכוי של בעלי המשפחות מ-40% ל-30%, ואילו את הזכוי של הרווקים השארנו בטעות בשיעור 30% כמקודם. אני מבקש להכניס עכשיו את החקון שהתכוונו אליו מלכתחילה, ושבתעות לא הוכנס. חבר הכנסת רובין הכניח החתימות לסעיף זה, בה הוא מציע להעלות את זכוי הרווקים מ-25% ל-30%, ואת הזכוי לבעלי משפחות מ-40% ל-50%.

הכרזתה היא רק למנוע את הנטייה לעבור על גבול הלקווידיות שנקבע.
היו"ר י. גורי: אברו אם חבר הכנסת רובין מה בענין הסתייגותו.

ד"ר קיטרון: נוטח החקון המוצע הוא: במקום הסיפא של סעיף 16 תבוא הסיפא "יזוכה ממט בסכום השווה ל-30% מהסכומים ששלם באמור, אולם הזכוי לפי סעיף זה לא יעלה..."

חקונו של סעיף 16 - אושר

ד"ר בדר: אני מציע שהוועדה תשמע מפי מנהל משרד האוצר אינפורמציה על נסיעתו האחרונה.

היו"ר י. גורי: זאת נשמע ביום ד'.

ב. סקירת מנהל משרד האוצר על תקציב הפיתוח

פ. ספיר: התקציב הכולל מגיע ל-572,525,000 לירות. בתוך התקציב הופיעו 168 מליון לירות המיועדים לצרכי תקציב הפיתוח. 168 מליון לירות אלה כללו 10 מליון המיועדים לירות אינה מספיקים לכיסוי הצרכים של תקציב הפיתוח עצמו, באשר המשרדים השונים הגישו תביעות המסתכמות ב-350 מליון לירות. כדי לספק את הצרכים המינימליים, יש הכרח ב-196 מליון לירות לצרכי תקציב הפיתוח. אמנם נשארנו במסגרת התקציבים של 572,525,000 לירות, אולם הוכנסו כמה שנויים: א. סעיף הסובסידיות הופחת ב-16 מליון לירות, ובמקום 26 מליון לירות נשאר באותו סעיף רק 10 מליון לירות - נוסף לאותם 25 מליון לירות המתקבלים מן המוסדות והמופנים לכיסוי הסובסידיות. אותם 16 מליון לירות שהפחתנו מתקציב ההוצאות בסעיף הסובסידיות, העברנו לכיסוי תקציב הפיתוח, שגדל על ידי כך ל-184 מליון לירות. ב. תקון סעיף של 25 מליון לירות שנקבעו לדמי מחזור, על ידי הפחתתו ל-13 מליון לירות, והפניית 12 מליון הלירות שבהפרט, לכיסוי תקציב הפיתוח בשיעור של 196 מליון לירות סך הכל.

נכון שאנו מציעים להחליט על מלווה עממי חובה כדי לכסות את ההפרט של 12 מליון לירות מ-184 עד-196 מליון לירות. אפשר יהיה לשלם מלווה זה בשתי צורות: על ידי חסלוס מזומן או על ידי המרת המקדמה ששולמה בזמנו למס ההכנסה, באגרת של מלווה החובה. על ידי כך נקבל את הסכום הדרוש להשלמתו של סעיף ההון החוזר, ממנו נקח בינתיים סכום זה של 12 לירות לכיסוי תקציב הפיתוח. מתוך המלווה העממי אנו מניחים שנקבל 3 מליון לירות כבר השנה על ידי המרת המקדמה, וזה מופיע בחשבון ההלוואות שהיינו צריכים לשלם; את העודף נקבל בשתי שנות התקציב הבאות. יתכן שיימצא חלק של משלמי המקדמה שלא ירצו להשתמש בזכות ההמרה, כך שנקבל את כל אותן 12 מליון לירות בתקופה קצרה יותר משלש שנים.

על ידי שני השנויים האלה הפחתנו את הסכום של 196 מליון לירות, הדרוש לכיסוי של תקציב הפיתוח המובא לכנסת ולועדת הכספים לדיון. שני השנויים האלה הם גם שנויים מהותיים, וביחוד השנוי שהוכנס בסעיף הסובסידיות. אמנם עברו מאז רק כמה שבועות, אך במידה שניתן לשפוט על פי תקופה קצרה כל כך, אפשר לומר שתצרוכת החיטה פחתה ב-15%, אם נניח זה ודאי עוד ישתנה. אולם יש להניח שגם להבא לא ישתל עוד לתת לחם לעופות.

היו"ר י. גורי: אבקש את חברי הוועדה להציג טאלותיהם.

י. בדר:

יש כאן כמה בעיות ראשית, בענין מלווה החובה, אי אפשר לעשות טרנזקציה פשוטה כל כך. אילו היו מחזירים את המקדמה כפי שהובטח מראש, היו מפחיתים סכום זה מן התקציב, במסגרת סעיף תשלום חובות. הבטיח של התקציב חייבת להיות ההכנסה האקטואלית, ואותם 12,5 מליון לוגעת יקבל האוצר רק תוך שלש שנים - 4 עד 4,5 מליון לירות כל שנה. את התקונים בתקציב צריך לעשות במסגרת הסכום שיכנס באופן ריאלי, ואת הסכום שיתקבל צריך להכניס לא להכנסה בלבד, אלא יש להביא בחשבון גם את הסכום המתאים שיש להחזיר, ולכלול אותו בסעיף תשלום חובות.

בענין הסובסידיות, בוטלה אמנם בזמנו

הסובסידיה לרלק, אך עד שבוטלה הוצא עוד סכום ידוע למטרה זו. מבחינת דיוק התקציב, היה נכון מאד אילו האוצר היה מכניס למסגרת התקציב את כל אותם 75 מליון לירות שהוקדשו לכיסוי סובסידיות, אם כי מקורות שונים. 42 מליון לירות הוכנסו בחשבון נפרד שנקרא "הסברים", ויש ניתנה תמונה של ההוצאות לסובסידיות במסגרת כללית. אני מבקש הסבר כללי על השנויים שחלו בענין הסובסידיות, כיצד זה יתבטא עשוי בקשר למקורות השונים שנועדו לכסוי הסכום הכולל של הסובסידיות, ומה חכניות הממשלה לגבי הסובסידיות בעתיד.

היו"ר י. גורי:

אין כאן שאלה של איזון התקציב, כי אותם 28 מליון לירות שנוספו לתקציב הפיתוח מורכבים מ-16 לירות קמוצים בסעיף הסובסידיות, ו-12 מליון לירות קמוצים בסעיף ההון החוזר.

י. בדר:

השאלה קיימת, כי הכנסות המלווה חייבות להכנס לתקציב בחלק ההכנסות. האוצר עלול להשתחרר מתשלום על חשבון המקדמה, שנכלל בסעיף תשלום חובות. על כן יש הכרח לציין בתקציב גם את הכנסות המלווה, וגם סכום הוצאה המיועד להחזרת המקדמה.

א. ציזלינג:

באופן פורמלי אין אנו יכולים לדון עדיין על מלווה החובה החדש, כי אין עדיין חוק. אך אם אין לוקחים אותו בחשבון, התקציב איננו מאוזן. צורה זו של הגשת תקציב אינה סולידית ואינה מכובדת. בזמנו ניתנו לנו הסברים על המטרה של אותם 25 מליון לירות שהוכנסו לסעיף דמי מחזור, ועשוי מפחיתים את הסכום עד חציו. עלינו לקבל הסברים על חשבון מה זה ייעשה. גם אין מקום להנחה שהמקדמה חתן תוך שנה זו סכום של 12 מליון לירות, הדרוש להשלמת סעיף דמי המחזור.

בענין הסובסידיות, אין להצדיק, לדעתי, חיוב המוסדות ב-25 מליון לירות על ידי שער פיקטיבי, בשעה שהממשלה ביטלה את עיקר הסובסידיות. שנוי זה מכביד גם על המוסדות עצמם, כי התייקרות מגדילה את הוצאותיהם השונות, המכוונות רובן ככולן למטרות פיתוח. עלי להזכיר שבקשתי כמה פעמים את רשימת המוסדות ופרוט הסכומים. שנוי זה פגע במוסדות שאנו מעוניינים בחיזוקם.

זה כמה חדשים לא קבלנו דין וחשבון על המקדמה למס ההכנסה. זה לא יתכן, ביחוד אם מביאים זאת בחשבון בשנויים אלה.

פ. ספיר:

בשבוע הבא יתפרסם הדין וחשבון לשלשה חדשים: אפריל, מאי ויוני. לאחר זאת הוא יתפרסם

שוב מדי חודש.

א. הרצפלד:

לדעתי נעשה מעשה גדול כדי להגדיל את תקציב הפיתוח. אני חושב שצריך היה להגדיל עוד יותר את החלק הממכסה על ידי תושבי הארץ, כי אין מצוה גדולה יותר מאשר לקחת מבעלי היכולת שבינינו לצורך פיתוח הארץ. גם את המקדמה יש לראות ככסף של ממש, אך עוד נותר חשוב מן הסכומים של תקציב הפיתוח, הוא התשלום במועד הקבוע. וכאן מתעוררת השאלה אם ההכנסות של התקציב הפיתוח הן הכנסות של ממש. בינתיים אפשר יהיה להשתמש בסכום המזומן שכבר נגבה מן המקדמה למס ההכנסה.

י. פורדר:
הייתי רוצה לשמוע מן האוצר הבטחה לא להוציא
מתקציב הפיתוח כספים שאינם. אני מבין שיטתו
להץ, אבל שיטה זו של ממוץ על ידי התחייבויות, אינה פשוטה כל כך.
הכלל צריך להיות שמוציאים רק כספים שיטתם.

לי נדמה שצריך להגביל את הסובסידיות
לאותו סכום שמחכסה על ידי הקרנות. קודם כל צריך לדעת מהו
הסכום שנקבל מן הקרנות. בטוכנות אני שומע שהמצב מיואס. לי נדמה
שחשוב יותר לשמור על המסגרת הכללית מאשר להוסיף לתקציב הקרנות, אבל
לפעמים קשה מאד להטביר לאנשים מה ההצדקה בטער הפיקטיבי. לי נדמה
שכדאית גמישות מסוימת, כדי לשמור על ההכנסות האלה בתור מקור
יחיד לסובסידיות. הייתי רוצה לשמוע מה הם לפי הערכת מר ספיר
הסכומים להחזיק מעמד בכך.

מ. קלמר:
ראשית אני רוצה לשמוע מדוע חזר האוצר
מתמכתו בהחזר-סובסידיות והסכים לביטול
סובסידיות. אני חושב שיש מקום להביע גם בוועדת הכספים את ההתמרמרות
השורות בצבור על כניעתו של האוצר ללהץ הציונים הכלליים ופגיעתן
על ידי ביטול הסובסידיות בעיקר בהמוני העם. הסבר האוצר בנקודה זו
אינו יכול להקבל.

בענין מלווה חובה, האם יש בדעתו להתזיר
מה שהובטח למשלמי המקדמה - שבשני שלישים כוסתה על ידי שכירים -
או שיעבירו זאת לזכותם בחשבון המלווה העממי המיוחד?

פ. ספיר:
רק המצוית כוסתה על ידי השכירים.

מ. קלמר:
אבל ידוע שהעצמאיים פיגרו, כתמיד. אני
מציע שהאוצר יחזיר קודם כל את המקדמה
ואחר כך יגבה את המלווה הזה. זה יגביר את אמון הצבור באוצר.

ה. אריאב:
חבר הכנסת קלמר יכול להציע חוק של החזר
סובסידיות, אך אין הוא יכול לפנות בשאלה
כזאת לאוצר, כי הממשלה לא החליטה אף פעם על החזר סובסידיות, כך שהיא
גם לא נסוגה מהחלטתה.

השאלה היא אם באמת יצליחו להקטין את
סעיף הסובסידיות ב-16 מליון, לאחר שכבר הוצאות סכומים לסובסידיות
מהחלת השנה.

אינני מבין מדוע צריך לקשור את הגדלת
תקציב הפיתוח עם סעיף דמי המחזור, ואי אפשר להכריז באופן ישיר
שהכנסות מלווה החובה החדש ישמשו למטרה זו. האם הכוונה היא שהמלווה
ייגבה חוץ שנת התקציב השאת, או חוץ שנתיים? האם מה שלא שולם עדיין
למקדמה, ייגבה כמקדמה או כמלווה?

א. ציולינג:
איני מבין מדוע לא יוטל המלווה על רכוש, אלא
על שכר. כתוצאה מהחלפת שטרי הכסף שולמו
22 מליון לירת בעיקר על ידי השכירים שקבלו באותם הימים את משכרתם.
לעומת זאת כאשר הוטל המלווה על הרכוש, הייתה הכנסה של 123 מליון לירות
בלבד. אחרי כן גבו את המקדמה, וצריך היה להתחיל כבר להחזיר אותה.
ברור לכל שאת המקדמה שלמו גם כן בעיקר השכירים ואילו השאר פוטרו
בשתי פהי. ערך המטבע שונה בהרבה, ולמעשה שמו יציבותו רק בידי
בעלי הרכוש. על כן אני מציע שמלווה זה יוטל על הרכוש ולא על השכר,
ועל ידי כך תהיה חזקה צודקת ושווה יותר. מי ששלם את המקדמה לפני
שנה, יכול היה לקנות באותו כסף מצרכים בזול יותר. גם בתקציב הפיתוח
אפשר היה לעשות לפני שנה יותר באותם הסכומים, לוא החייבים לשלם
היו משלמים את המקדמה בזמן. האם יהיו לפחות קנסות על מי שלא שילם?

מהו הסכום הכולל של חובות התושבים
למס ההכנסה על משננים שעד לשנת השומא 1955/56? שנית הייתי רוצה
לדעת מהו הסכום, לפי הערכת הממשלה, של תשלומי החובה שלא נגבו בגלל
שנוי המדיניות הכלכלית? שלישיית, מהי תכניתו של האוצר לגבי מחזיקי
דביזים וזהב, ומהי הערכתו המינימלית לגבי הכמויות שאפשר לפדות,
אפילו אם הפצוי יינתן לפי השער הגבוה ביותר?

פ. ספיר :

אשיב ראשית כל לשאלת הסובסידיות. 75 מליון לירות היו מיועדי לסובסידיות: כ-40 מליון לירות למזון, 17 מליון לירות לדלק, 9,6 מליון לירות לחקלאות, 6 מליון לירות לצרפת חקלאי (לחלב ולהתיישבות החדשה) ו-2,4 מליון לירות לבריאות. לאחר שבטלה הסובסידיה לדלק, בוטלה באופן לקי הסובסידיה למזון וגם ירדו המחירים בכמה סעיפים - מתחשבת נכעס הסובסידיה השנתית בין 35 ל-37 מליון לירות. 14 מליון לירות הופחתו במסגרת הסובסידיה ללחם, 4 מליון לירות מהסובסידיה לתה, קפה וסוכר, ואילו המחירים ירדו בשיעור 5-7 מליון לירות, כך שנשארו בערך 35 מליון לירות המשחלמים על ידי הפרש השער למוסדות ועל ידי אותם 10 מליון לירות שנשארו בתקציב בסעיף הסובסידיות.

אשר לשער המוסדות, עלי להעיר כי הוצאות רבות שכסויין היה מוטל קודם על שכח הסוכנות, הועברו כמעט במלואן לממשלה. סעיף השכון בהתיישבות, סעיף הקליטה וכו', הועתקו לתקציב המדינה. כן הועבר לתקציב המדינה חלק ידוע בעקיפין, כגון הוצאות בריאות וכו'. גם אם נבטל עוד מובסידיות (ואני פבור שיש צורך בכך, אם כי לא בשנה זו), תהיה המדינה זכאית עדיין לשלם למוסדות את השער הנמוך יותר, או לשלם להם את השער הריאלי וגם להחזיר להם את חובת הנשיאה בתפקידים אלה. הדרך השניה תהיה הרבה יותר לרעת המוסדות. אשר לשאר המוסדות, אין אנו חושבים שהג'וינט יגדיל עבודתו אם ניתן למלב"ן שער גבוה יותר. כן יש למדינה הוצאות בטחונות שונות שפוטרו את הסוכנות מהוצאות מרובות, כגון כבישי גישה, טלפון, בצורים וחשמל בהתיישבות החדשה. אני מסופק אם מבינה מוסרית-כלכלית אין הצדקה לשער נמוך יותר, גם אילו ביטלנו באופן תאורטי את כל הסובסידיות. אני מאסער שהסובסידיה לדלק לא בוטלה לפני 14 חודש.

שאלת החזק סובסידיה או ביטול סובסידיה אינה שייכת לכאן באופן ישיר, אולם אני יודע שפועלים התנגדו לכך שהשורה הפרש לא יוחזר באינדקס. לגבי המדינה הברורה היתה בין לקיחה ממישהו, או אי-נתינה לו. יתר על כן, לפי הדרך בה בחרנו נוכל לחסוך גם דולארים, כי פוחתת הצריכה לפחות ב-10%. גם השמוש בדלק יפחת ודאי. ההתייקרות תמצא ודאי את ביטויה באינדקס. אפילו שכרם של פועלי הדחק הועלה התוצאה מכך.

אשר לאיזון התקציב, אני חושב שאליבא דכולה, הפחתה של 12+16 מליון לירות מצד אחד והוספתם מצד שני, אינה משנה את האיזון. אותם 12 מליון לירות שאנו מוציאים מסעיף דמי המחזור, יכוסו קודם כל על ידי אותם 4 מליון לירות בסעיף חשלום חובות, המיועדים לכיסוי שלישי המקדמה בשנה זו. אנו מנחמים כי ב-85% של המקרים תומר המקדמה במלווה העממי. שאר 8 המליונים יוחזרו להון החוזר חוץ השנתיים הבאות. לא היתה כל כוונה לצאת ממסגרת התקציב, אלא לשנות את המבנה של שני סעיפים. נסיון המקדמה לימד אותנו גם כן שגביה אינה פשוטה כל כך, ולכן בחרנו בצורה זו. חזקה על האוצר ששמר על רישום נכון של כל השנויים הללו בתקציב.

נמשיך לגבוח את המקדמה עד הסוף. בשלשה החדשים האחרונים גבינו כמדומני 1,5 מליון לירות; חוץ 12-13 חדשים נגבה 10-11 מליון לירות. ההערכה על 15 מליון לירות היתה כנראה מוטעית. הפרופורציה בין השכירים לפין העצמאים, היא אותה פרופורציה שקיימת בתשלום מס ההכנסה בכללו בשנים שלפיהן נעשתה ההערכה. אם המקדמה לא תיגבה בזמן, אני מניח שנטיל קנסות. בין הבררה לאפשר לתושבים להמיר מעודה בתעודה ובין הטלת מס חדש, הרי אני חושב כי במקרה הראשון הנזק קטן יותר.

הייתי רוצה להבטיח לחבר הכנסת פורדר שלא נוציא התחייבויות זמניות למעלה מן הסכומים שנקבל, כפי שאני רוצה להבטיח לחבר הכנסת הרצפלד-שנוציא כל מה שנקבל. באופן פרופורציונלי הוצאנו לפני שנה יותר משהוצאנו לפני שנתיים. בסוף חודש יולי שילמנו לחקלאות את כל הסכומים שהיו בסעיף זה, כולל החובות שחבעה החקלאות בשענה שהם מגיעים לה מלפני שנתיים-שלוש שנים. לחעשיה נסיים את התשלומים בסוף חודש ספטמבר - גם כן כולל חובות שהם טוענים להם מלפני שנתיים-שלוש. המנהל הכללי של משרד החקלאות ומנהל בנק החקלאות יעידו ששלמנו את כל המגיע. לחקלאות.

בקשתי שיכערו רשימה של הכנסות מן המוסדות, ובעיקר מן המוסדות הגדולים. ההכנסות יהיו מן המוסדות הקטנים אינם מגיעים לסכומים רציניים, אם כי עלי לציין שהשנה אנו מקבילים מן המוסדות **התחב"י** הרבה יותר מאשר בשנים הקודמות. מן הסוכנות היהודית אנו מקבילים נטו 30-35 מליון דולאר. עלי לציין כי **התחב"י** הכסף שאנו מקבילים עבור הסוכנות מן השלומים, אנו משלמים לפי השער הוגיל של 1,8 דולאר ועל ידי כך עולה במידה ידועה השער הכללי. 10 מליון דולאר מכניס הג'וינט למלב"ן. הוא אינו נוהג לנו עכשיו דולארים חפשיים, אלא מתוך אותם 15% שמקבלים הארגונים היהודיים מן השלומים. כך מקבילים 6-7 מליון דולאר מ"הדסה". היתר מתקבל משיבות וארגונים שונים. הכנסות הקרן הקיימת מופנות לתשלום חובות. היא חייבת לנו היום כ-3 מליון דולאר, ויש בינה לבין הממשלה ערבות הדדית. גם מועצת הפועלות נתנה לנו במשך כל השנים את כל תנסותיה עד הדולאר האחרון, אם כי הסכומים אינם גדולים. כך ישנן הכנסות בסכומים לא גדולים מן הקרן האמריקנית למוסדות בישראל, מן הטכניון ומן האוניברסיטה. מוסדות אלה מביאים גם חומרים הדרושים להם, ועבור הסכומים המוקדשים לכך הם מקבילים ב-75% שער של 1,8 דולאר ורק עבור 25% שער של 1,3 דולאר.

אשר לסכומי הסוכנות להכנסות בארצות הברית, דברתי עם שוורץ וחושבים כי המגבית תכניס השנה ב-4% עד 7% פחות מן השנה הקודמת. זהו למעשה השיעור בו היא פוחתת מדי שנה בשנה. במחצית הראשונה של השנה נכנס פחות כסף, אולם באוקטובר תהיה להם "ועידת מזומנים", והם מקווים שבשלש-ארבעת החודשים הנותרים של השנה ייכנס הסכום הנותר. הסוכנות לא סבלה על ידי כך **שהמגבית** לא הכניסה את חלקה, כי היא קבלה מכספי ה"ריפנדינג" דולארים ולירות. אולי היא זקוקה לתקציב גדול יותר, אולם יוסף-טל אומר שהוא יבצע השנה 92% של התקציב.

סעיפי ההכנסה העיקריים לכסוי תקציב הפיתוח הם: 72 מליון לירות מקרן התמורה של השלומים, 80 מליון לירות מקרן התמורה של ההענקה האמריקנית ו-45 מליון לירות מקרן התמורה של מלווה העצמאות. שאר המלוות קשורים בתשלום חובות. אנו מאמינים שההכנסה בשלש השנים האלה היא ממשית.

אמסור לשר על הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג להטיל מלווה רכוש במקום מלווה על השכר, אך ידוע ודאי שאריך לגבות עוד שנתיים את מלווה הרכוש שהוטל בשנה הקודמת. אותם 21 מליונים שנגבו עם החלפת השטרות, שולמו על ידי כולם; אמנם גם פועלים, במידה והיו להם פקדונות בבנקים, אבל לא רק הם. חלק גדול של המשכורות שולמו באותו חודש אחרי ה-9.

בענין הזהב והדביזים אנו **הרשאים** שכתוצאה מן ההרגעה הנוכחית ועל ידי פעולות נוספות להרגעה נוספת, חוזר חלק של הדביזים באמצעות צנורות וסדקים שונים. אינני מאמין שימסרו לנו את הזהב, אבל אני מוכן למסור הצעה זו לשר.

היו"ר י. גורי: בישיבה הבאה שתוקדש לדיון בתקציב הפיתוח נשמע את באי כח משרד החקלאות, וכן נשמע מפי מר ספיר סקירה על "מקורות".

ג. אישור השמוש בעודפים שנותרו בתקציב משרד החנו והתרבות

היו"ר י. גורי: הממונה על התקציבים מבקש **אלשור** ללשמוש ב-4,004 לירות שנותרו במשרד החנו והתרבות, לצורך "פעולות הרבות בנקודות החייבות של עולים (השתתפות)". למעשה אישרנו שימוש בה באופן פורמלי לפני טוף חודש יוני, אולם הסכום המדויק מתברר רק עתה. אם כי ההתחייבות הייתה על 4,215 לירות כהשתתפות למחלקת התרבות של הסתדרות העובדים, מתברר כי העודפים של משרד החנו והתרבות מגיעים למעשה רק ל-4,004 לירות, כך שישנו קפוח אם כי לא גדול. בקשת השמוש בעודף הנ"ל - אושר